

Staten har paabyrdet Kommunen Udgifter til Lønninger, men et Tilfælde, hvor en Kommune har gjort et Overbud over Staten med Hensyn til Lønninger, tilmeldt paa et Tidspunkt, hvor Staten regulerede sine Lønninger saa væsentligt, som her var Tale om, og dette Forhold fra Københavns Side misbruges ogsaa i Kommunerne ude omkring i Landet. Det ærede Medlem kan blot rejse over til Holstebro i disse Dage og tale med sin Meningsfælle Landstingsmand Johan Hansen, saa vil han høre, hvorledes han derovre har brugt dette Forhold, at København har sat sine Lønninger saa og saa højt, det skulde animere andre Kommuner til at gøre ligesaa.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg forstaa hans Udtalelse saaledes, at der, inden denne Sag forlader Rigsdagen, fra Ministeriets Side kan ventes et Svar paa mit Spørgsmaal angaaende Samarbejde mellem Ministeriet og Københavns Kommune, og jeg finder, det er meget rimeligt, at den højtærede Minister henviser til andre, som har haft mere med dette specielle at gøre end han. Det er mig heller ikke magtpaaliggende, om Svaret falder i dette Øjeblik. Det er mig bare magtpaaliggende at faa Oplysning om det Forhold.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det 3die Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Til det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch) vil jeg gerne bemærke, at jeg godt ved, at det først er fra Millioner, at de 25 pCt. bliver gældende. I den Beregning, jeg har stillet op, har jeg regnet med det Procenttal, som bliver det effektive for det Indtægts- tal, jeg nævnedes, 21 pCt., altsaa 210 000 Kr. i dette Tilfælde.

Til det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) og ogsaa den højtærede Minister vil jeg have Lov til at sige, at jeg har ikke talt Millionærernes Sag her. Jeg har udtalt, hvad jeg gjorde, for at pege paa den Fare, der for København kunde være for, at de Høns, der lægger Guldæg, forsvinder fra Byen. Naar der for det store Tal, jeg nævnedes, Mil- lionen, er en Forskel mellem den nuværende Skat i København og den, der ønskes indført, paa 152 000 Kr. om Aaret, saa kan der deri ligge en Spørgsmaal, i alt Fald for disse Skatteydere, til at flytte til en Kommune, hvor Skatteprocenten er noget lavere, hvad der ikke vil være til Gavn

for København. Det samme gælder jo for den mindre Indtægt, jeg nævnedes, hvor der vil være en Præmie paa at flytte paa 9 400 Kr. Men jeg vil gerne have Lov til at hævde endnu en Gang, for at det ikke bagefter skal gaa igen, at jeg har ikke talt Millionærernes Sag, jeg har talt Byens Sag. Det gamle Ord, at hvad der skal til, skal til, gælder naturligvis ogsaa Københavns Kommune, naar den har sat sig i de store Udgifter, den har, men det gælder da om at lægge Skatten saaledes, at den kan bæres af dem, der skal bære den. Her tænker jeg ikke paa de meget store Skatteydere, jeg tænker paa erhvervsdrivende med ganske anderledes beskedne Indtægter, som dog kommer op til ret betydelige Skattesatser, og som det kan genere i ret betydelig Grad. Men der er jo ikke noget ved det at gøre. Byen har vedtaget en Lønningslov, vedtaget Udgifter, som fordrer tilsvarende Indtægter, og disse Indtægter maa tages hos Skatteyderne. Det, det gælder om, er bare, at de bliver taget saaledes, at det ikke kommer til at skade baade Skatteyderne og i sidste Omgang Byen selv.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det 21de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Andersen: Jeg vil gerne først gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pitzner), som omtalte et Spørgsmaal, der har verseret i Bladene vedrørende den mægtige Indtægt, som enkelte skulde have haft ved Uddelingen af de sidste Dyrtdidsmærker, forhaabentlig den sidste Uddeling, der skal finde Sted. Det kan se meget grelt ud, naar det fremhæves i Bladene, at enkelte, der har haft dermed at gøre, har tjent nogle og fyrretyve Kroner paa den Dag. Sagen laa imidlertid saaledes, at vi maatte og vilde gøre alt for at undgaa en tre Dages Uddeling i vore Skoler. Jeg skal slet ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men enhver vil vide, hvad Husvildeforholdene har medført i Retning af, at vi har maattet tage Skolerne overordentlig stærkt i Brug, og det samme har været Tilfældet ved Kortuddelingerne. Vi mente derfor, at det vilde være rigtigt at forsøge, om denne Uddeling ikke kunde foretages paa en Søndag og tilendebringes paa en enkelt Dag af det med Sagen kendte Personale. Det er ogsaa lykkedes, og Udgiften er derved blevet betydelig mindre for Kommunen, end den vilde være blevet ved en